

67 ปี
มศว
28 เมษายน วันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000
ภายใน 15666 โทรศัพท์/โทรสาร 02-259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ ฉบับประจำวันที 18 เดือนมิถุนายน พ.ศ.2560 หน้า 5

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร : เพื่อความเข้าใจตนเองและเพื่อนมนุษย์ พื้นฐานให้เกิดความเข้าใจอันดีและอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข

๑ สถานี บ้านเรา ปาริชาติ ประคองจิตร

“กาศึกษาวชิราวุธวิทยาลัยมาจัดตั้งศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธรใน
เรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับมนุษย์ชาติทั้งมวล มนุษย์
จะได้เข้าใจตนเองและเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน เป็นพื้น
ฐานให้เกิดความเข้าใจอันดีและการอยู่ร่วมกันอย่าง
สงบสุข” มหาวิทยาลัยศิลปากรจัดตั้งศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธรใน
ปี ๒๕๓๒ เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราช
สุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในโอกาสทรงเจริญพระชนมพรรษา ๓ รอบ
ในปี ๒๕๓๔ พระผู้พระราชทานกำเนิดศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร
(องค์การมหาชน) เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๓๔ ได้จัดทำห้องพระ
ราชประวัติโดยจัดแสดงพระสาทิสลักษณ์ วาดโดยอาจารย์จักรพันธุ์
โหมยกฤต และพระฉายาลักษณ์เกี่ยวกับพระราชประวัติตั้งแต่ทรง
พระเยาว์ การปฏิบัติพระราชกรณียกิจด้านสังคมและวัฒนธรรม
โดยได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินมาในพิธีเปิดศูนย์
มานุษยวิทยาสิรินธรอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๒

ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธรเป็นองค์การมหาชน สังกัดภายใต้
กระทรวงวัฒนธรรม พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ เป็นผู้อำนวยการศูนย์
มานุษยวิทยาสิรินธร ต่อจาก ดร.โสมสุดา สืบเขม (รัตนิน) ซึ่ง
หมดวาระ ๒ สมัย ปัจจุบันดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาด้านอนุรักษ์
ศาสนสถานและโบราณสถาน สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์

นอกจากนี้ยังจัดแสดงพระราชนิพนธ์ เครื่องเคลือบดินเผา
และภาพจิตรกรรมฝาผนังที่งดงามส่วนอื่นแสดงถึงพระอัจฉริยภาพ
ด้านวิจิตรศิลป์ ส่วนหนึ่งของพระฉายาลักษณ์ที่จัดแสดง ณ ห้อง
พระราชประวัติ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ณ
ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ในระหว่างวัน
จันทร์-ศุกร์ เวลา ๐๙.๐๐-๑๖.๐๐ น.

ห้องพระราชประวัติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยาม
บรมราชกุมารี ห้องทรงงานของพระองค์คือหมู่บ้านและพลานุภาพ
เป็นท้องที่ทรงการที่จัดแสดงได้อย่างสวยงาม ทำให้ผู้เข้าชมงาน
ได้ชื่นชมความรู้หลายด้าน ด้านยิ่งกว่าการอ่านตำราเล่มโต เสมือน
หนึ่งได้เดินทางไปถึงผืนดินสถานที่ต่างๆ ด้วยตัวเอง เนื่องจากวัสดุ
ที่นำมาจัดแสดงเสมือนจริงให้ความเพลิดเพลินในการเรียนรู้จาก
ห้องเรียนได้เป็นอย่างดี เหมาะที่ครูอาจารย์จะนำมาเรียนและ

นักศึกษาเข้าชมรวมถึงประชาชนทั่วไป

“พระองค์ทรงเป็นนักมานุษยวิทยาที่สนพระราชหฤทัยศึกษา
วิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่แตกต่างหลากหลายของเหล่าผู้คนต่างเผ่า
พันธุ์วรรณะ ทรงให้ความสำคัญกับกลุ่มชาติพันธุ์ในประเทศไทย
เป็นอย่างยิ่ง ทรงเปิดกว้างและมีส่วนร่วมสัมพันธไมตรีกับกลุ่ม
ชาติพันธุ์ทุกหมู่เหล่า โดยยึดถือธรรมเนียมปฏิบัติตามความแตก
ต่างทางวัฒนธรรมโดยมิได้ถือพระองค์ ทรงวิเคราะห้และบันทึก
วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนและวัฒนธรรมด้วยความละเอียด
และสนพระราชหฤทัย ก่อเกิดเป็นโครงการในพระราชดำริที่ทรง
คุณประโยชน์นานัปการ เพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตของแต่ละ
กลุ่มชาติพันธุ์ให้เข้มแข็ง ควบคู่ไปกับการได้รับสิทธิทางภูมิปัญญา
วัฒนธรรม สามารถพึ่งตนเองได้โดยยังดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์
วัฒนธรรมที่งดงามของตนเอง เพื่อก้าวไปสู่กระบวนการพัฒนาใน
ภาพรวมและสากลอย่างยั่งยืน”

“ข้าพเจ้าถือว่าความที่ได้ท่องเที่ยวไปในโลกกว้างทั้งในและ
นอกประเทศ เป็นโอกาสที่เราจะได้ศึกษาความเป็นไปของธรรมชาติ
และสังคม แม้ว่าชีวิตของคนจะน้อยมากเมื่อเทียบกับชีวิตของ
ธรรมชาติ ภูเขา ทะเล และแม่น้ำ แต่เราอาจจะใช้เวลาที่มีอยู่ให้
คุ้มค่าในการเรียนรู้ชีวิตเพื่อรับใช้สังคมและประเทศชาติที่เราอาศัย
อยู่” ภาพพระจริยวัตรที่พลกษัตริย์ไทยเห็นจนชินตาคือสมเด็จพระ
เทพรัตนราชสุดาฯ เสด็จฯ ไปทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจยัง
สถานที่ต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ พระองค์จะทรงบันทึกเรื่อง
ราวและประสบการณ์ในสมุดบันทึกส่วนพระองค์และทุกครั้ง
ที่เสด็จฯ ไปทรงเยี่ยมเยียนราษฎรในถิ่นทุรกันดารซึ่งส่วนใหญ่เป็น
พื้นที่ที่กลุ่มชาติพันธุ์อาศัยอยู่ พระองค์ทรงสนพระราชหฤทัยในวิถี
ชีวิตและวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ทรงสังเกต ชักถามและ
จดบันทึกด้วยความใส่ใจพระราชหฤทัยอย่างยิ่ง ซึ่งพระจริยวัตรเหล่านี้
ถือเป็นหัวใจในการทำงานตามหลัก เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา นับได้
ว่าเป็นหัวใจในการทำงานด้านมานุษยวิทยาในมรดกเจ้าฟ้าสิรินธร
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีทรง
ปาฐกถาว่าภูมิศาสตร์กับวิถีชีวิตไทย ณ ศูนย์มานุษยวิทยาสิริน
ธร เมื่อวันที่ ๑๒ ก.ย.๒๕๕๓ “การศึกษาอีกอย่างหนึ่งคือการดู
สังเกตเห็น ไม่ว่าเราจะเดินทางไปไหนทางรถยนต์ รถไฟหรือเครื่องบิน
เราจะมีโอกาสเห็นภาพภูมิประเทศทั้งเห็นและรู้สึกถึงความ
สูงต่ำของพื้นที่ที่จะเข้าใจว่าภูมิประเทศแต่ละอย่างทำให้คนเราขึ้น
มาใช้ชีวิตแตกต่างกันไปอย่างไร ตั้งแต่เด็ก ๆ จะถูกแต่ก็ไม่ค่อย
ได้ผล ถูกดูว่าเมื่อขึ้นเครื่องบินแล้วจะรู้ว่าจะไปไหนเท่านั้น
แล้วก็หลับ พอหลับก็ไม่ได้ดูภูมิประเทศ ไปเลยคือไปไหนเท่านั้น
แพง น่าจะใช้ประโยชน์ให้ได้สูงสุด ศึกษาภูมิประเทศไปด้วย ไม่ใช่
ว่าเพื่อเดินทางจากแห่งหนึ่งไปอีกแห่งหนึ่งเท่านั้น มีหนังสือเล่ม
หนึ่งเขียนไว้ว่า เวลาเราเดินทางนั่งรถไฟหรือเครื่องบิน บาง
คนที่หลับหรือว่าทำอย่างอื่นและไม่มองภูมิประเทศนั้น เป็นเรื่อง
ที่เสียประโยชน์มาก แม้แต่นั่งอ่านหนังสือถึงจะเป็นหนังสือแผนที่

ก็ตาม ก็เสียประโยชน์อยู่ดี สิ่งที่มีประโยชน์ที่สุดก็คือ การสังเกตจากภูมิประเทศ เมื่อมองภูมิประเทศแล้วเราจะเห็นกิจกรรม ๒ ฟังถนัดว่าตอนนี้เราขึ้นไปอยู่ที่ต่ำก็จะเห็นไร่นาอะไรต่างๆ ไปถึงที่ดอนก็จะเห็นความเปลี่ยนแปลงจากไร่นาน้ำซึ่งเป็นไร่นาสลับหลัง ไร่ข้าวโพดเป็นอีกภูมิประเทศหนึ่ง แม้แต่ภูมิประเทศที่ทำสวนยางก็เป็นอีกแบบหนึ่ง”

จากบทพระราชนิพนธ์แปล “เดินตามรอยเท้าพ่อ” “ฉันเดินตามรอยเท้าอันรวดเร็วของพ่อโดยไม่หยุด ผ่านเข้าไปในป่าใหญ่ นากลับ ทับ แฝไปโดยไม่มีที่สิ้นสุด มีดและขวาน มีต้นไม้ใหญ่ เหมือนหอคอยที่เข้มแข็ง พ่อจำ ลูกหิวจะตายและเหนื่อยด้วย ดุซิจะ เลือดไหลออกมาจากเท้าทั้งสองที่บาดเจ็บของลูก ลูกกลัวงู เสือและหมาป่า พ่อจำ...เราจะถึงจุดหมายปลายทางไหม?” มุ่งมั่นตามรอยพระบาท สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีได้โดยเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถไปทรงเยี่ยมราษฎรในถิ่นทุรกันดารทั่วประเทศทอดพระเนตรปัญหาความทุกข์ยากของประชาชนด้วยพระองค์เองทรงจดบันทึกด้วยความใส่ใจพระราชหฤทัยที่จะเรียนรู้หลักการทรงงานจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ ทำให้ทรงได้รับความไว้วางพระราชหฤทัยให้ทรงสืบสานภารกิจโครงการต่างๆ เช่น มูลนิธิชัยพัฒนา องค์อุปนายกผู้อำนวยการสภากาชาดไทย มูลนิธิสืบนาคะเสถียร มูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ มูลนิธิรางวัลสมเด็จเจ้าฟ้ามหิดล มูลนิธิรางวัลสมเด็จเจ้าฟ้ามหาจักรี

พระราชจริยวัตรของนักการศึกษา ต้นทางเจ้าฟ้ากษัตริย์มาบดินทร์ หทัยที่ใฝ่รู้ มิหยุดอยู่แต่เนตรองค์ กล้องส่องที่ทอดตรง ศึกษาซึ่งถึงความจริง ก้าวสู่ปราชญ์มหาบัณฑิตด้านสังคมและมานุษยวิทยา พระองค์ทรงเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาตะวันออก (ภาษาสันสกฤตและภาษาเขมร) ณ คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร และสาขาภาษาบาลีและสันสกฤต จากภาควิชาภาษาตะวันออก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในระหว่างนั้นมีพระราชกิจมากมายจนทำให้ไม่สามารถทำวิทยานิพนธ์เพื่อให้สำเร็จการศึกษาที่คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากรก่อน โดยทรงนำวิทยานิพนธ์หัวข้อเรื่อง “จารึกพบที่ปราสาทพนมรุ้ง” หลังจากนั้นพระองค์ทรงทำวิทยานิพนธ์หัวข้อเรื่อง “ทศบาลมีในพุทธศาสนาเถรวาท” ทรงสำเร็จการศึกษาได้รับปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิตจากคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ด้วยความสนพระราชหฤทัยงานด้านการพัฒนาโดยอาศัยหลักวิชาการศึกษาหรือการเรียนรู้เป็นแกน จึงทรงสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับดุษฎีบัณฑิต ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทรงสำเร็จการศึกษาและทรงรับพระราชทานปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษาศาสตร์

ในห้องนิทรรศการมีการนำเสนอวัฒนธรรมนาฏศิลป์เขมร

หรือระบำราชอาณาจักรกัมพูชา วิทยาลัยกำปงเฌอเดียลกำเนิดขึ้นจากพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี หลังจากที่เสด็จฯ เยือนกัมพูชาครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๕ ส.ค. ๒๕๓๕ โดยเป็นพระราชอาคันตุกะของพระบาทสมเด็จพระบรมนาถนโรดมสีหนุ มีพระราชดำริจะพระราชทานความช่วยเหลือกัมพูชา โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษา ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานทุนแก่นักเรียนเพื่อให้มาศึกษาต่อในประเทศไทย ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตและหลักสูตรอาชีวศึกษา เพื่อนำความรู้กลับไปสอนและพัฒนาการจัดการศึกษาของวิทยาลัย นอกจากนี้ยังได้พระราชทานเครื่องดนตรีปี่พาทย์ครบชุด พระราชทานทรัพย์สินหรือจ้างครูท้องถิ่นผู้ชำนาญการสอนนาฏศิลป์และดนตรีเพื่อถ่ายทอดศิลปะนาฏศิลป์เขมรที่มีประวัติศสาตร์ยาวนานมาแต่โบราณ และยังมียุทธศิลป์ต่อการพ้อนรำในพิธีกรรมสำคัญของราชสำนักในดินแดนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และยังมียุทธศิลป์แสดงชาวของกลุ่มชนดั้งถิ่นฐานบนพื้นราบ ศูนย์การเรียนรู้พื้นฟูภาษาและวัฒนธรรมของจังหวัดจันทบุรี ชาวไทยเขมรกลุ่มชนดั้งถิ่นฐานบนพื้นราบ ศูนย์วัฒนธรรมอำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ ชาวไทยเชื้อสายมอญ กลุ่มชนดั้งถิ่นฐานบนพื้นราบ พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านวัดม่วง จังหวัดราชบุรี ชาวกะเหรี่ยงเลตองคู่ ลัทธิบูชาฤๅษี จังหวัดตาก กลุ่มชนดั้งถิ่นฐานที่สูง ชาวอาข่า ชาวมอแกน และชาวอูรักลาโว้ย กลุ่มชนดั้งถิ่นฐานแถบทะเล ชาวมลายู กลุ่มชนดั้งถิ่นฐานในป่า วัฒนธรรมเปอรานากัน สาธารณรัฐสิงคโปร์ สวนพฤกษศาสตร์ สมุนไพรสิบสองปันนา สาธารณรัฐประชาชนจีน หมู่บ้านชาวไทพากะ รัฐอัสสัม ประเทศอินเดีย เขียวชนไทลื้อบ้านเชียงบาน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา.